

[Rasmussen (Gylling).]

Dage om Ugen; han har tværtimod sin gode Praksis ved Siden af. Det forekommer mig derfor ikke at være urimeligt at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der, naar de Forhold skal tages op til Undersøgelse igen, gøres noget for, at vedkommende Dyr læge faar, hvad jeg vilde finde en mere rimelig Betaling.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Hansen: Jeg vil gerne have Lov til at give ogsaa min bedste Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) udtalte om de store Dyr lægehonorarer. Det er en Kendsgerning, at det er en af de Ting, der har været kritiseret ude omkring paa alle vort Lands Slagterier. Det er en af de Ting, som Aar efter Aar — og jeg synes med fuld Ret — har været kritiseret paa Slagteriernes Delegeretmøder. Derfor kan jeg tiltræde den Henstilling, som det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) rettede til den højtærede Landbrugsminister.

Krag: Befolkningen i Vestjylland i Eggen mellem Varde og Holstebro nærer et meget levende Ønske, som jeg vil tillade mig at anbefale til den højtærede Trafikministers velvillige Overvejelse og til Imødekommen. Ønsket gaar ud paa, at der om Aftenen maatte blive sat et hurtiggaaende Motortog i Gang fra Varde til Holstebro i Tilslutning til det Tog, som afgaar fra København Kl. 2,20 om Eftermiddagen og ankommer til Varde ved 11-Tiden. Det vil have megen Betydning for Persontrafikken i Vestjylland, om dette Ønske blev imødekommet; og jeg tillader mig som sagt at anbefale det til den højtærede Trafikminister og til Imødekommen. Jeg vilde være ham taknemmelig, hvis det bliver imødekommet, og, hvad den højtærede Trafikminister maaske sætter mere Pris paa, jeg ved, at Befolkningen i disse Egne i høj Grad vil være det.

Og saa har jeg da nu ogsaa ogsaa baaret Ved til den Offerild, som har luet heroppe paa Folketingets Talerstol under denne Finanslovdebat i højere Grad, end jeg mindes, det nogen Sinde tidligere har været Tilfældet. Folketingets Talerstol har jo været som et Alter, hvorfra Røgelsen fra Taksigelsesofrene er beløjet op her i Salen og forhaabentlig har virket saare behageligt i ministerielle Næser. Na, hvad os andre angaar maa jeg jo sige, at Officerskaalene

har været iblandet saa store Kvanta af Selvros — særlig fra den højtærede Finansministers Side —, at de i adskillige andres end de ministerielle Næser har frembragt en helt anden Virkning: den sædvanlige, som Selvros giver. Men nu er ogsaa Spørgsmaalet, om man ude omkring i Befolkningen i dyb Alvor og med virkelig Glæde vil modtage disse Taksigelsesofre. Jeg skulde tro, at Befolkningen i saa Henseende ikke er særlig velpræpareret; for jeg tror, at „Fyens Socialdemokrat“ havde ganske Ret i det, den skrev den 29. April 1929 — jeg haaber at faa den højtærede Formands Tilladelse til enkelte Citater i Løbet af min Tale. Bladet skrev den nævnte Dag:

„Vi tager neppe fejl i, at Karakteren af det nye Ministeriums Sammensætning i de fleste Kredse vil overraske, i nogle forbløffe, og i atter andre vil Listen uden al Tvivl fremkalde endnu stærkere Følelser.“

Vi har under denne Finanslovdebat ikke været inde paa de Forhold, som knyttede sig til denne Regerings Dannelse, og som udviklede sig i Tiden nærmest forud, og derom vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg er nemlig enig med „Fyens Socialdemokrat“, d. v. s. med den højtærede Handelsminister, i, at de Begivenheder, som den Gang indtraadte, vakte Forbløffelse hos alle, der ikke besad en særlig fremragende politisk lagttagelsesevne eller var kommet Tingene paa nærmere Hold. Alle de, der var det, var jo i og for sig saare forberedt paa, at det Valgresultat, som sidste Valgdag gav, ogsaa vilde udløse sig i et Ministerium af den Karakter, vi har faaet. Og det til Trods for, at hele Forhistorien — Begivenhederne i 1926, Partiernes Valgagitation, særlig forud for de kommunale Valg og ikke mindst her i Hovedstaden, Valgresultatet for de to Partier, det enes store Sejr, det andets relative Tilbagegang, den gensidige Bedømmelse af de førende Personer indenfor de to Partier — i Virkeligheden gjorde det, som man maatte anse for sandsynligt, usandsynligt.

Situationen bliver jo slet ikke klarere, hvis man søger Rede paa, hvorfra Planerne om dette Ministeriums partimæssige Sammensætning er kommet.

Hvad var nemlig det, der skete i 1926? Ja, det var jo, at der indtraadte visse Rivninger de to da samvirkende Partier imellem. Det var Trontaleproblemet, det var taktiske Vanskeligheder af forskellig Art, og det var Stillingen overfor Takstnedsættelser. Men i Virkeligheden laa Bruddet jo væsentlig dybere. Det